

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvcvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

5. Vtrum corpus eius fuerit idem numero mortuum, & viuum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](#)

quia in eo consistit tota dispositio ciuitatis.
AD TERTIVM dicendum, q̄ esse sacerdotem, conuenit homini ratione animæ, in qua est ordinis character: unde per mortem homo non perdit ordinem sacerdotalem, & multo minus Christus, qui est totius sacerdotij origo.

¶ Super Quæstionis
26. Articulum secundum.

Quol. 2. ar. 1.
Et. quol. 3.
ar. 4. ad 1. Et.
quol. 4. q. 5.

1.5. me. tex.
12. tom. 3.

lib. 2. de ani-
ma, tex. 9. &c
7. meta. tex.
35. te. 2. & 3.

Circa med.
illius. Incip.
Ego arbitra
dar.

li. 2. Topi. in
illius 10. 1.

T Iulus ut sonat.
In corpore ponitur una distinc-
tio bimembri cum conclusiōibus duab-
us iuxta numerum membrorum. Distin-
ctio est, simpliciter in
mūr dūas signifi-
cationibus, uel ut si-
gnificat nūllo addito,
uel ut significat tota-
liter. Prīma conclusio
est, sumendo simili-
citer primo mō: Cor-
pus Christi viuum, &
mortuum fuit idem
numero simpliciter.
Probatur, quia fuit
idem suppositiū,
& sic loquitur Ath.
Secunda co. hūto est,
sumendo simpliciter
secundo modo: cor-
pus Christi viuum &
mortuum non fuit idē
numero simpliciter.
Probatur primo, quia
uita est de essentiā
corporis uiuentis: q̄a
est prædicatiū essentiā
& non accidentiā.
Probatur secun-
do ex oppositiō: quia
si dicetur remanē-
re totaliter idē, leque-
retur q̄ non eset cor-
ruptum corruptione
mortis, quod sit ha-
refis Gaiānitarū. Et
ad hoc afferuntur au-
toritates.

¶ Ad hunc hīc, q̄ Au-
toris doctrina p̄o-
cedit ex supposita vni-
tate formæ substantia-
lis in hoīe: tenētes. n.
plures formæ in hoīe
(puta formæ corpori-
tatis aut mīlii, cui su-
peradūtūt aīa) eu-
dcent consequentiā
in litera factam, dice
do q̄ in more Chri-
sti facta est separatio
aīa a corpore, & sic
fuit ibi corruptio mor-
tis, sed corpus reman-
et cū illamēt corpora-
tūtis forma quam
prius habebat, & pro-
pterea corpus Christi
in quantum corpus
remanēt totaliter idē
numero, & dicere
hoc nulla est heres.

Et ad Philosophiam
declinandum ester: si
hoc eset discussiōē.
Hanc siquidem uiam
tener Scottus, qui ad-

ARTICULVS IV.
Vtrum fuerit idem numero corpus
Christi uiuentis & mortui.

A D QVINTVM sic procedit.
A Vrg non fuit idem nu-
mero corpus Christi uiuentis,
& mortui. Christus n. uere mor-
tuus fuit, sicut & alii hoīes mor-
tiuntur: sed corpus cuiuscumq; alterius hominis, non eset simili-
citer idem numero mortuum
& uiuum: quia differunt essentiā
differentia ergo neque cor-
pus Christi, eset simpliciter idem
numero mortuum & uiuum.

¶ 2 Præter. Secundū Philo. * in s.
Metaphys. Quæcumq; sunt dīver-
sa specie, sunt ēt diuersa nume-
ro: id corpus Christi uiuum, &
mortuum, fuit diuersum specie,
quia nō dī oculus aut caro mor-
tui nisi aquiuoce, ut pater p̄ Phi-
losophiū in 2. de Anima, &c.
Metaphys. * ergo corpus Christi
non fuit simpliciter idem nu-
mero uiuum & mortuum.

¶ 3 Præter. Mors est corruptio

quædam: sed illud quod corrūt

pīt corruptione substanciali,
postquam corruptum eset, iam
non eset: quia corruptio eset mu-
tatio de esse in non esse. Corpus
ergo Christi postquam mortuū
fuit, non remanēt idem nume-
ro, cum mors sit substancialis
mortis, quod sit ha-
refis Gaiānitarū.

Et ad hoc afferuntur au-
toritates.

¶ Ad hunc hīc, q̄ Au-
toris doctrina p̄o-
cedit ex supposita vni-
tate formæ substantia-
lis in hoīe: tenētes. n.
plures formæ in hoīe
(puta formæ corpori-
tatis aut mīlii, cui su-
peradūtūt aīa) eu-
dcent consequentiā
in litera factam, dice
do q̄ in more Chri-
sti facta est separatio
aīa a corpore, & sic
fuit ibi corruptio mor-
tis, sed corpus reman-
et cū illamēt corpora-
tūtis forma quam
prius habebat, & pro-
pterea corpus Christi
in quantum corpus
remanēt totaliter idē
numero, & dicere
hoc nulla est heres.

RESPON. Dicendum, q̄ hoc
quod dico simpliciter, p̄t acci-
pi dupliciter. Vno modo, fīm q̄
simpliciter idē eset, quod absolu-
te: sicut simpliciter dī, quod nūl
lo addito dī, ut Philos. * dicit. Et
hoc modo corpus Christi mor-
tuum & uiuum, simpliciter fuit
idem numero: dī. n. aliquid esse
idē numero simpliciter, quia eset
supposito idem. Corpus autem
Christi uiuum & mortuum, fuit
supposito idem: quia non ha-

buit aliam hypostasim uiuum
& mortuum, præter hyposta-
sim uerbi Dei, ut supra dictum
est, & hoc mō loquitur Athanāt
in autoritate inducta. Alio mo-
do simpliciter idem eset, quod
omnino vel totaliter, & sic cor-
pus Christi mortuum & uiuum
non fuit simpliciter idem numeri
mortui, quia non fuit totaliter
idem, cum vita sit aliiquid de es-
sentiā corporis unitatis: es enim
predicatum essentiā, non acci-
dentalē: unde consequens est, q̄
corpus, quod definit esse uiuum,
non totaliter idem remanet: si
aut̄ diceretur q̄ corpus Christi
mortuum totaliter idē remanet,
sequeretur q̄ non eset cor-
ruptū, corruptione dico mortuū:
quod est heres Gaiānitarū.
ut Iid. * dicit, & habetur in De-
cretis † 24. q. 3. Et Damal. * dicit
in 3. lib. q̄ corruptionis nomen
duo significat, uno mō separa-
tionē aīa a corpore, & alia hu-
iūsimodi: alio modo perfectam
dissolutionē in elementā. ergo
in corruptibile dicere corpus
Dñi fīm Julianū, & Gaiānum,
fīm primū corruptionis mo-
dumante resurrectionē, est im-
piū, quia corpus Christi non
eset consubstantiale nobis, nec
in ueritate mortuum eset, nec
fīm ueritatem saluati essemus: se-
cundo autē modo corpus Chri-
sti fuit in corruptum.

AD PRIMVM ergo dicendum, q̄ corpus mortuū
cuiuscumque alterius hominis, non remanet uni-
tum alicui hypostasi permanēt, sicut corpus Chri-
sti mortuum. Et ideo corpus mortuum cuiuscum-
que alterius hominis, non eset idem simpliciter,
sed secundū quid: quia eset idem secundū mate-
riā, non autem idem secundū formā. Cor-
pus autem Christi remanet idem simpliciter pro-
pter identitatem suppositi, ut dictū est. ¶

AD SECUNDVM dicendum, q̄ quia idem num-
ero dī aliquid secundū suppositū, idem autem
specie eset idem secundū formā, ubicumq; sup-
positū subsistit in una sola natura, oportet q̄ sub-
lata unitate speciei, auferatur unitas numeralis: sed
hypostasis uerbi Dei subsistit in duabus naturis, &
ideo quāmuis in Christo nō remaneat corpus idē
secundū speciem humanæ naturæ, remanet in
idem numero secundū suppositū uerbi Dei.

AD TERTIVM dicendum, quod corruptio &
mors non competit Christo ratione suppositi, se-
cundū quod attendit unitas, sed ratione natu-
rae, secundū quam inuenit differentia mortis
& uitæ.

ARTICULVS VI.

Vtrum mors Christi aliquid operata
sit ad nostram salutem.

A D SEXTVM sic procedit.
Vf q̄ mors Christi nihil ope-

dit aliud manifest
alienum a phili-
phi. f. q̄ fuit corre-
ptio nūc fine gene-
rationis: corruptus q̄
pe fuit hō separati-
ne aīa corpore, &
nihil genitum est. Co-
tra hos non loquitur
litera, que de unitate
numeris corporis
Christi nū & mor-
tui trāstat, & ueritātē
per te notā tradit. Nā
si corpus Christi re-
manet omniō idē
quod prius oportet
ret q̄ remanēt vi-
uum eadem, alio-
quin autētū nūl il-
lus fuisse nisi acci-
dens, ut nō totaliter
remanēt idem, de-
ficiente aliquā eius
substantia. Quo dī
circā Scōtū corpus
Christi, tenet omniō
idē quāmuis ei cor-
pus, & non quāmuis
erat nūl. Autor aut
alia formā genitā in
Christi corpore, te-
cūnet. fīm formā cae-
daris, per quā erat cor-
pus, qā naturalis ordo
habet, ut tempēr cor-
ruptionis unū sit ge-
ratio alium, & mo-
rius natura intendit
generatio, q̄ comp-
tio. Et vna tantū in
composito formā, iux-
ta peripateticam do-
ctrinā, bene peripe-
tētā etiam nouimus.

AD PRIMVM ergo dicendum, q̄ corpus mortuū
cuiuscumque alterius hominis, non remanet uni-
tum alicui hypostasi permanēt, sicut corpus Chri-
sti mortuum. Et ideo corpus mortuum cuiuscum-
que alterius hominis, non eset idem simpliciter,
sed secundū quid: quia eset idem secundū mate-
riā, non autem idem secundū formā. Cor-
pus autem Christi remanet idem simpliciter pro-
pter identitatem suppositi, ut dictū est. ¶

AD SECUNDVM dicendum, q̄ quia idem num-
ero dī aliquid secundū suppositū, idem autem
specie eset idem secundū formā, ubicumq; sup-
positū subsistit in una sola natura, oportet q̄ sub-
lata unitate speciei, auferatur unitas numeralis: sed
hypostasis uerbi Dei subsistit in duabus naturis, &
ideo quāmuis in Christo nō remaneat corpus idē
secundū speciem humanæ naturæ, remanet in
idem numero secundū suppositū uerbi Dei.

AD TERTIVM dicendum, quod corruptio &
mors non competit Christo ratione suppositi, se-
cundū quod attendit unitas, sed ratione natu-
rae, secundū quam inuenit differentia mortis
& uitæ.

ARTICULVS VI.

Vf

Super Quæstionis
quinq; qm̄ artic-
ulum sexum.

T Iulus ut sonat.
In corpore vna
difficilis bimembri
conclusiōibus tribus.
Difficilis est mor-

te
Galo